

"Verliefdheid"

Verliefdheid

Wetenschappelijk is het bepaald dat een verliefdheid ongeveer anderhalf jaar duurt en als het goed is neemt de liefde of het houden van, het over.

Na deze anderhalf jaar is het kritieke punt gekomen, ga je met elkaar door of niet?

Vind je de ander nog steeds zo lief, leuk, als vanaf de eerste dag toen je elkaars blik opving en de vlinders door je buik gierden?

Of zijn het meer ergernissen en twijfels die binnengeslopen zijn en ben je op elkaar uitgekeken?

Verliefdheid is een heerlijk iets. Anderzijds is het ook vermoeiend want het haalt je uit je gewone doen in het dagelijkse leven. Verder loop je de hele dag met een roze bril rond en o wee, als iemand iets over je liefje zegt, dan sla je dit van je af, zoals je een vlieg verjaagt met een opgerolde krant of met een vliegenmepper.

Ik heb gemerkt dat je ook verliefd kunt zijn terwijl je getrouwd bent en dan moet je stevig in je schoenen staan om je niet mee te laten zuigen in dit heerlijke gevoel.

De basis die je met je partner hebt is in de vorm van houden van.

Dus als het goed is moet dit wel een stootje kunnen verdragen en overheerst het houden van.

Maar ook verliefdheid zijn is zo heerlijk.

Momenteel nu het zo goed gaat met mezelf lijkt het net of ik op de hele wereld verliefd ben. Door het schrijven ben ik nog bewuster gaan leven, ook in de vorm van observeren en van het pure voelen.

Ach, in feite kan het ook gecombineerd worden, houden van (met je partner) en verliefd zijn op een gedeelte van de wereld.

Alleen het verliefd zijn is dan op afstand, dus vooral op geestelijk gebied.

Maar ik voel me op zich al tevreden met diepgaande vriendschappen en mijn "normale" leven ernaast.

Ieder contact wat fijn is geeft vreugde en een extra dimensie aan je leven.

Dus ik ga heerlijk door met houden van en verliefd zijn.

Momenteel gaat mijn verliefd zijn uit naar een persoon, een schat die ik ook wel mijn engel noem.

Na anderhalf jaar kijken we wel weer verder en dan maar afwachten wie op dat moment de steen in bezit heeft.

De steen, onze verbintenis, dicht bij elkaar, maar toch ook weer ver weg.

Juist de afstand brengt mij in het gevoel van houden van.

Nu wordt het verwarrend, ben ik verliefd of hou ik van mijn engel.

Laat ik er maar een open eind van maken in de vorm van het genieten wat er op mijn weg gekomen is.

© augustus 2010, Zonlicht, BasicPublishing.nl